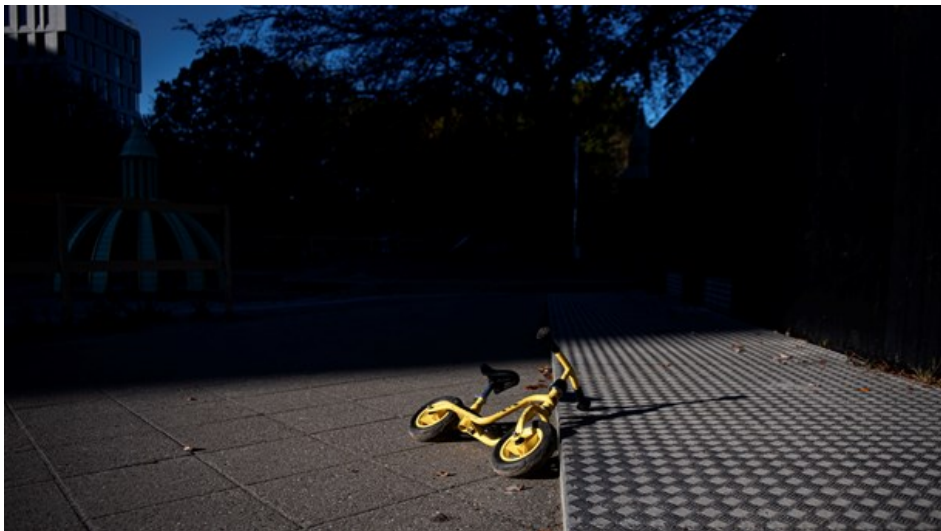

A: social

Anbragte: Indgribende anbringelser kræver bedre vurderingsgrundlag

DEBAT

13. januar 2020 kl. 1:00 |

Vi møder mange børn, der har levet dysfunktionelt, ulykkeligt og har vist tydelige tegn på mistrivsel i for mange år uden at have fået hjælp, skriver formanden for De Anbragtes Vilkår.
[Foto: Ida Guldbæk Arentsen/Ritzau Scanpix]

DEBAT: Aldrig har anbragte børns ve og vel været drøftet som efter statsministerens nytårstale. En reform må sikre øget retssikkerhed og højne kvaliteten af anbringelser, mener De Anbragtes Vilkår.

Af David Pedersen

Formand, De Anbragtes Vilkår

To uger efter statsminister Mette Frederiksens [S] nytårstale står det klart, at anbringelsesområdet står overfor en stor reform.

Hos De Anbragtes Vilkår forventer vi, at Socialdemokratiet vil omdanne taler og visioner til reel politik, for vi mener, at vi må sikre både børn og voksnes retssikkerhed, samt sikre at kvaliteten i systemet er relevant for et børneliv at vokse op i.

Derfor håber vi, at regeringen præsenterer en plan for at:

- 1) Sikre at myndigheder kan komme tæt nok på børn og familie, og at beslutningsprocesser er tilstrækkeligt kvalificerede.
- 2) Sikre den rigtige løsning på familiens problemer første gang - og ved anbringelse som foranstaltning lave det rette match første gang.
- 3) Sikre kvaliteten i anbringelseshjemmet samt tilbyde den nødvendige fleksibilitet, så anbringelseshjemmet kan løfte opgaven i takt med barnets udvikling og ønsker.
- 4) Forbedre samarbejdet med de biologiske forældre før, under og efter en anbringelse.

Vi bliver først og fremmest nødt til at sikre et bedre vurderingsgrundlag til at træffe så indgribende en beslutning, som anbringelse er.

I dag ser vi både eksempler på børn, der går for længe uden rette hjælp, og eksempler, hvor børn fejlagtigt fjernes fra hjemmet.

Myndighederne skal have nødvendige rammer

Ønsker vi et system, der kan gribe ind tidligere, må vi sikre de nødvendige rammer for myndighederne.

De skal kunne komme tæt nok på barnet til at kunne vurdere korrekt, og derfor må vi reducere antallet af sager, mindske skift af sagsbehandlere, optimere processen for inddragelse samt højne kompetencerne i børnesamtaler.

Der findes en problematik om at få den rette viden om de udsatte børn og unge. I nytårstalen fortalte statsministeren om børn, der med rette har undret sig over, hvorfor ingen greb ind i tide.

De er blevet set af både lærere, sundhedsplejersker og pædagoger. Men kom den viden til den rette myndighed?

Underretningssystemet har længe været kritiseret for, at underretninger drukner i hinanden og giver mistillid, og at sagsbehandlingen ofte er organiseret på flere personers hænder.

Derfor går vigtig information alt for ofte tabt, og de, der har brug for hjælp, ikke får det.

Se på tilstrækkeligheden af retssystemet

Når myndighederne har den ønskede viden, må vi videre se på tilstrækkeligheden af retssystemet. Justitia har tidligere rejst bekymring om, hvorvidt den kommunale konstruktion med blandt andet børne- og ungeudvalg er den rette til at træffe fagligt, rigtige beslutninger.

Det understreges af implementeringsudfordringerne af barnets reform i 2009, der allerede har muliggjort brugen af varige anbringelser, men sjældent bruges i kommunerne.

Ifølge Anne-Dorthe Hestbæk fra Vive skyldes det, at kommunerne ikke har det tilstrækkelige juridiske beredskab. Inden der laves ny lov, må vi sikre os, at den styringsmæssige konstruktion kan håndtere det.

Når systemet opdager et barn i mistrivsel, skal vi derefter være bedre til at sikre rette foranstaltning fra start. Det kan være anbringelse udenfor hjemmet – også som første valg. Det er én mulig foranstaltning af mange og må ikke blive et mål i sig selv.

Næste artikel

Regeringen på vej med konkrete forslag om anbragte børn

Økonomi resulterer i turbulente forløb

I nytårstalen var konklusionen, at forældrenes tarv spillede for stor en rolle, men hos os oplever vi i højere grad, at økonomi spiller for stor en rolle.

Det pakkes typisk ind med faglig argumentation om, at plejefamilier er bedre for barnet, og at egen lejlighed som 16-årig giver selvstændighed.

Men bagved findes ofte et økonomisk rationale, der resulterer i turbulente anbringelsesforløb med mange skift, usikre hjemtagelser og afprøvning af foranstaltninger uden overbevisende bevæggrund. Det skal vi gøre bedre.

Vælger vi at anbringe børn, skal vi sikre, at anbringelseshjemmet står mål med det almindelige gode børneliv.

Det skal være et trygt hjem med kærlighed og med mulighed for at supplere med en faglig indsats til at hjælpe barnet til positiv udvikling. Det valgte tilbud må have fleksibilitet til at kunne følge barnets udvikling og behov.

Helhedsorienteret indsats er udfordret

Skift skal kun forekomme, hvor det reelt er for barnets bedste – og ikke, fordi vi har en organisatorisk udfordring.

Men den helhedsorienterede indsats er udfordret. Vi oplever en mistillid mellem plejefamilie og kommune, der resulterer i konflikt i stedet for hjælp til familien, et utilstrækkeligt understøttet samvær, der leder til konflikt mellem biologisk hjem og anbringelseshjem, en takstlogik, der presser døgntilbuddene og specialskolernes normering og indsats.

Det er faktorer, der ofte leder til sammenbrud, hjemtagelser og skift for barnet. Det nødvendiggør en revision af kvaliteten af anbringelsestilbud, den økonomiske styringsmodel, den kommunale styringslogik samt tilsynsmodellen, der i dag er børnenes garant for kvalitet.

Forældre til anbragte sættes i modsætning

Endelig skal det proaktive forældresamarbejde styrkes. Forældre til anbragte børn og unge bliver ofte sat i modsætning til barnets perspektiv. Det er forkert.

Vi ved, at det biologiske hjem har stor betydning for mange anbragte, og alligevel mangler forældrehandleplaner i alt for mange sager, ligesom samvær ofte er et utilstrækkeligt understøttet element af anbringelsen. Derfor skal systemet gå aktivt ind i forældresamarbejdet og tage ansvar både før, under og efter en anbringelse.

Vi deler regeringens ønske og vision om i langt højere grad at sikre en rettidig indsats for børn i udsatte positioner.

Vi møder mange børn, der har levet dysfunktionelt, ulykkeligt og har vist tydelige tegn på mistrivsel i alt for mange år uden at have fået den rette hjælp.

Det må vi som samfund gøre bedre. Målet må være, at alle børn oplever betingelserne for det gode børneliv, ligesom succeskriteriet for alle unge må være det samme:

At de får en uddannelse, har et sted at bo og et netværk at trække på.

[Udsatte børn og unge »](#)[De Anbragtes Vilkår »](#)[David Adrian Pedersen »](#)

debat@altinget.dk

FAKTA

Dette indlæg er alene udtryk for skribentens egen holdning.

Alle indlæg hos Altinget skal overholde de presseetiske regler.

Debatindlæg kan sendes til debat@altinget.dk.

KARRIERE

[Se alle »](#)

Tilsynschef med en dialogbaseret tilgang til Socialtilsyn Øst, Holbæk Kommune

Frist: 25/09-2020 08:30

Innovativ forhandlingskonsulent og tilbudsudvikler til Danske Fysioterapeuter

Frist: 18/09-2020 12:00

KFUM-Spejderne i Danmark søger kommunikationskonsulent

Frist: 30/09-2020

Forhandlingschef til Dansk Sygeplejeråd

Frist: 12/09-2020 12:00

SPJDERNE

Spejderne søger Sekretariatschef

Frist: 14/09-2020

Konsulent til politisk arbejde hos Akademikerne

Frist: 14/09-2020 12:00

Centerchef til Center for Børn & Læring, med ambitioner på dagtilbud- og skoleområdet i Guldborgsund Kommune

Frist: 16/09-2020

Kontorchef til Minister- og Ledelsessekretariatet i Beskæftigelsesministeriets departement

Frist: 16/09-2020

Socialstyrelsen søger kontorchef til jura og HR

Frist: 25/09-2020 12:00

Politisk konsulent til Gigtforeningen

Frist: 09/09-2020 12:00

Randers Kommune søger en dedikeret, faglig og relationel stærk dagtilbudschef til Børn og Skole

Frist: 27/09-2020

